

φίλα τοῦ παρ' αὐτοῖς ἐπισκόπου· καὶ ὅπως ὕστερον κατὰ Ῥωμαίων κινήντες, Οὐάλεν-
τα ἐξ Ἀντιοχείας εἰς τὴν Κωνσταντινού-
πολιν εἴλκυσαν. 736.

ΜΘ'. Περὶ τοῦ ἐλέγχου Οὐάλεντιανου, καὶ τῆς ἐνστάσεως Τερεντίου, Τραϊανου, καὶ ἐτέρων στρατηγῶν πρὸς Οὐάλεντα· καὶ ὡς τῶν Γότθων τὴν Θράκην ληϊζομένων, πρὸς τῶν πολιτῶν οὗτος ἐλοιδορεῖτο. 741.

Ν'. Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου Ἰσαακίου τοῦ Μοναχοῦ παρρησίας· καὶ ὡς συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης περίπου τὴν Ἀνδριανου, καὶ ἐν δω-
ματίῳ καταφυγῶν χόρτον ἔχοντι, διεσθά-
ρη παρὰ τῶν πολεμίων, δαπάνη γενόμενος
τῷ πυρί. 744.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'.

Α'. Περὶ τῆς βικισλείας Γρατιανου καὶ Οὐάλεντι-
ανου τοῦ νέου, καὶ ὡς κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς
καὶ Θεοδοσίον τὸν μέγαν προσίεντο. 748.

Β'. Τίνες τῆνικαῦτα τῶν μεγάλων πόλεων τὰς
ἱερὰς ἡνίας διεχειρίζοντο· καὶ περὶ τῶν Μα-
κεδονιανῶν ὡς αὐθις τὴν καθόλου Ἐκκλη-
σίαν ἐτάρασσον. 752.

Γ'. Ὡς Γρατιανου νόμῳ οἱ ἐξ Ἀρείου ἡλαύνον-
το, καὶ οἱ τῆς ὁμοουσίου πίστεως ταῖς ἐκ-
κλησιαίς εἰσῆγοντο· καὶ ὅσα διὰ Παυλινόν
τε καὶ Μελέτιον ἐν Ἀντιοχείᾳ συνέβη. 753.

Δ'. Περὶ τῆς Ἀπολλιναρίου ἀπάτης· καὶ περὶ
τοῦ ἁγίου Φλαβιανου καὶ Μελετίου ὅσα τῷ
θρόνῳ τῆς Ἀντιοχείας ἐγένετο· καὶ περὶ
Σάπωρος τοῦ στρατηγοῦ, καὶ Εὐλαλίου
τοῦ ἐπισκόπου Ἀμασειας. 756.

Ε'. Ἐπὶ περὶ Μελετίου καὶ Διοδώρου τοῦ Ταρ-
σοῦ· καὶ Ἀκακίου τοῦ Βερρόας, καὶ ἐτέ-
ρων· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Εὐσεβίου ἐπι-
σκόπου Σαμοσάτων, ὡς τὸν μαρτυρικὸν ᾠ-
θλον διήνυσεν. 760.

ΣΤ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος καὶ Γρατιανός, ὁ
μὲν τὰ τῶν Ἀλαμανῶν, ὁ δὲ τῶν παρι-
στρίων βαρβάρων καλῶς διαθέμενοι, ἐν Θεσ-
σαλονίκη γενόμενος, ὕστερον ὡς νοσήσας
Θεοδόσιος, ὑπὸ Ἀσχολίου βαπτίζεται· καὶ
ὅρον τῆς ἰδίας ἐξήνεγκε πίστεως, κελεύων
Τριάδα ὁμοούσιον σέβειν ἅπαντας, καὶ τῷ
θεῷ ἀποστόλῳ Πέτρῳ κατὰ τὴν πίστιν ἀ-
κολουθεῖν. 764.

Ζ'. Περὶ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὡς
ἐν Κωνσταντινουπόλει σμικρῇ οἰκίᾳ τὰς
συνάξεις ποιούμενος, τῆς ὁμοουσίου προί-
στατο πίστεως· καὶ διήγησις περὶ τοῦ νεοῦ
τῆς ἀγίας Ἀναστασίας. 765.

Η'. Περὶ τῶν Ἀρειανῶν καὶ Εὐνομιανῶν, ὡς ἐ-
ξηλάθησαν τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς τὰς ἰδίας
ἀπεχώρουν πατρίδας· καὶ ὡς Γρηγόριος τῆς
καθόλου Ἐκκλησίας ἐκράτει· καὶ περὶ τῆς
Εὐνομίου δεινότητος. 768.

Θ'. Περὶ τῆς πρὸς Θεοδοσίον παρρησίας τοῦ
ἁγίου Ἀμφιλοχίου τοῦ ἐπισκόπου Ἰκα-
νίου. 772.

Ι'. Περὶ τῆς ἀγίας δευτέρας οἰκουμενικῆς συ-
νόδου· ἣ δὴ σπουδῇ Θεοδοσίου βασιλέως
καὶ Μελετίου τοῦ Ἀντιοχείας τῷ Θεολόγῳ
τὴν τῆς Κωνσταντινου ἐπισκοπὴν ἐνεχείρι-
σεν. 773.

ΙΑ'. Ὡς Γρηγόριος τινὰς τῶν Αἰγυπτίων σκαν-
δαλιζομένους ἐρῶν διὰ τὴν μετάνοιαν δῆ-
θεν, παρηρτεῖτο τὸν θρόνον, τῆς ὁμοουσίας
τῶν Ἐκκλησιῶν φροντίζων, καὶ ἐπὶ τὴν ἰδίαν
πατρίδα διεβaine· καὶ περὶ Μαξίμου τοῦ
Κυνικοῦ φιλοσόφου. 776.

ΙΒ'. Περὶ βίου καὶ ἀγωγῆς Νεκταρίου, δὲ Γρη-
γόριον διεδέξατο· καὶ ὡς ἄρτι βαπτισθεὶς,
ἐπὶ τὴν καθεδρὰν ἀνέβαινεν. 777.

ΙΓ'. Περὶ ὧν ἡ ἀγία δευτέρα οἰκουμενικὴ ἐθέ-
σπισε σύνοδος, διελοῦσα τὰς ἐπαρχίας, κυ-
ρώσασά τε τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον Θεολόγησας, κανόνας ἐξέ-
θετο. 781.

ΙΔ'. Περὶ Κυριακοῦ τοῦ Ἀδύων ἐπισκόπου καὶ
Μαρτυρίου τοῦ Κίλικος· καὶ περὶ τῆς ἀνα-
κομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Παύλου
τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μελετίου τοῦ
Ἀντιοχείας· καὶ ὡς Μελέτιον Φλαβιανός
διεδέχετο· καὶ σκάνδαλα πάλιν ἀνεκινού-
το διὰ τὸν θρόνον τῇ Ἀντιόχῳ. 784.

ΙΕ'. Ὡς Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς δευτέραν πάλιν
ἐποίησεν συναγωγὴν, συμφωνῆσαι τὰς Ἐκκλη-
σίας βουλόμενος· καὶ ὅσα Σισίνιος ὁ Νεω-
τιανός συνεβούλευε· καὶ ὡς μὴ δυνάμεναι τοῦτο
δρᾶσαι, ὑπερόριον φυγὴν τῶν αἰρετικῶν κα-
τεδίκαζεν. 786.

ΙΣ'. Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συ-
νόδου πρὸς τοὺς δυτικοὺς ἐπισκόπους γρα-
φεῖσα. 792.